

KIKI VAN DIJK

'Erg fijn en vlot en origineel geschreven.'

– LINDA.

LECH

XANDER

THRILLER

1

Toch een halfuur te laat.

Vlug pakte Tess haar tas van de bijrijdersstoel en stapte uit de auto. Nog voordat ze de deur had afgesloten, hoorde ze voetstappen.

‘Zo, is dat de nieuwste Audi A5 Coupé?’

Tess draaide zich om en zag in het licht van de straatlantaarn Sabine met haar golden retriever aankomen. Hoe was het mogelijk dat ze er zelfs op een gure winteravond nog zo perfect verzorgd uitzag? Haar lammycoat kleurde exact bij de beige vacht van de hond.

‘Hé buurvrouw, hoe is het?’ vroeg ze en ze gaf Sabine twee zoenen. ‘Mijn nieuwe leaseauto. Vind je het wat?’

Sabine deed een stap naar achter en keek keurend

naar de aanwinst. ‘Passen de stoeltjes van de tweeling wel op de achterbank?’

Tess’ eerste reflex was zich te verdedigen. Ze had bij mensen uit de buurt altijd het idee dat ze iets verkeerd deed. Maar ze wilde snel naar binnen en zei kortaf: ‘Ik ben er blij mee.’

‘Dat begrijp ik,’ ging haar buurvrouw onverstoord door. ‘Het gaat duidelijk weer goed in de reclamewereld.’

‘Ik werk ook hard,’ verontschuldigde Tess zich toch en ze wilde vlug het tuinpad oplopen.

Maar Sabine pakte haar arm. ‘Dat merken wij en we missen je. Wie zien je niet meer op het schoolplein en je komt nooit meer tennissen. Ga je woensdag wel naar de boekenclub?’

‘Tuurlijk. Ik heb Kochs nieuwste roman al gelezen,’ loog ze. ‘Fantastisch!’

‘Ja, vond je?’ vroeg haar buurvrouw afkeurend. ‘Ik vond het nogal cynisch, en...’

‘Sorry, maar ik moet nu echt naar binnen,’ onderbrak Tess haar. ‘Reinout en de meisjes wachten op mij. Ik ben namelijk...’

‘Natuurlijk. Ga snel. Ze zien je al zo weinig,’ zei Sabine met een stem die haar verhulde oordeel eerder onderstreepte dan verzachtte.

Tess draaide zich om en rende bijna naar de voordeur. Zelfs na al die jaren was ze nog niet gewend

aan de sociale controle in dit bekakte reservaat. Het was Reinouts geboortedorp, maar zij had er ondanks al haar verwoede pogingen nooit kunnen aarden.

‘Ben er,’ gilte ze toen ze de hal binnenstapte. ‘Sorry, dat ik zo laat ben. Maar Jorn wilde nog iets bespreken over dat nieuwe account en ik...’

Nu pas viel het haar op dat het huis helemaal donker was. ‘Reinout?’

Het bleef doodstil. ‘Puck? Emma?’

Nog steeds hoorde ze niets. Zou hij de tweeling al in bed hebben gelegd? Ze checkte de slaapkamer van de meisjes, maar haar gezin was nergens te bekennen. Het leek zelfs alsof ze helemaal niet thuis waren geweest. Alles was zo netjes, zelfs de barbies waren opgeruimd.

Ze voelde een rare spanning in haar buik opkomen. Hoe kon dit? Was Reinout boos naar zijn ouders vertrokken? Ze was maar een halfuur te laat. Dat kon hij echt niet maken. Bijna voorovervallend stormde ze de trap af en ze rende de tv-kamer in. Ook niemand. Waar was iedereen toch?

Geïrriteerd pakte ze haar mobiel, liep naar de keuken en knipte de lamp aan.

‘SURPRISE!’

Geschrokken deinsde ze naar achter en zag daarna pas haar gezin zwaaiend rond het kookeiland staan.

‘Mama.’ Emma kwam in haar roze Nijntje-pyjama op haar afgerend. ‘Gefeliciteerd.’

Puck holde er meteen achteraan met een grote bos rode tulpen in haar net te kleine handen. En nog voordat Tess enthousiast kon reageren, begonnen ze samen vals en hard ‘Lang zal ze leven’ te zingen.

Reinout kwam stralend met oranje ballonnen in zijn hand op haar af en gaf haar een knuffel.

‘Gefeliciteerd lieve schat. Veertig. Je zou het niet zeggen.’

Nadat ze de oververmoeide meisjes in bed hadden gelegd, wilde Tess het liefst zelf ook onder haar dons kruipen, maar Reinout trok haar naast zich op de bank.

‘Dan nu mijn cadeau.’ Hij hield een grote enveloppe tegen zijn borst. Zijn helblauwe ogen knepen iets samen, een duidelijk teken van een binnenpretje. ‘We zijn nu zes jaar samen, het is niet altijd makkelijk geweest en...’

‘Ja, sorry dat ik vanavond weer te laat was,’ greep Tess het moment aan om zich te verontschuldigen. ‘Ik weet dat je het op de rechtbank ook druk hebt, maar ik vind mijn nieuwe baan zo leuk. Imagehouse geeft mij eindelijk de kans om te laten zien wat ik kan.’

Reinout legde een vinger op haar mond.

‘Het is goed schat. Hier, voor jou,’ zei hij zacht. ‘Of eigenlijk beter gezegd, voor ons.’

Ze nam de enveloppe gespannen aan en trok er een foto van hun huwelijk uit. Het viel haar op hoe stralend ze er daar op Ibiza uitzagen. Ze leek met haar donkere, lange haren en wapperende witte jurk net een hippie. En Reinouts grote lichaam, blonde krullen, stevige baard en witte pak deden haar nog altijd denken aan een Viking op overwinningstocht.

‘Mijn beste beslissing ooit.’ Ze gaf haar man een kus. ‘Wat een fijne dag was dat.’

‘Daarom gaan we terug,’ zei hij uitgelaten en hij zwaaide ter ondersteuning uitbundig met zijn armen. Het was precies dit onbedorven enthousiasme dat ze zo aantrekkelijk aan hem vond. Zo radicaal anders dan het cynisme van de mannen uit haar jeugd. ‘Komend weekend, met zijn viertjes. Ik heb dat leuke hotelletje teruggevonden: Can Mirador. Het ziet er nog steeds heerlijk uit. Ook nu in februari is het zo lekker op het eiland. We vliegen op...’

Zijn opgewonden verhaal werd onderbroken door haar indringende ringtone. Ze zag in het scherm dat Jorn haar probeerde te bereiken. In een reflex pakte ze haar mobiel van tafel, maar zag tegelijkertijd haar man verstarren.

‘Ik neem niet op,’ zei ze snel en ze kroop dichtertegen hem aan. ‘Ik zet hem alleen op stil.’

Reinouts frons verdween en hij ging verder. ‘We vliegen vrijdagochtend, maar zijn zondagavond weer terug. Je hoeft dus maar een dag vrij te nemen.’

‘Dat zal geen probleem zijn,’ zei ze zo achteloos mogelijk, maar ze wist dat het niet waar was. ‘Wat een origineel cadeau!’

Reinout toostte met zijn wijnglas. ‘Op ons heerlijke weekend samen.’

De rest van de avond praatten ze verder over de magie van het eiland en zonder dat ze het doorhad, viel ze langzaam tegen zijn schouder in slaap.

‘Wakker worden schat.’

Ze schoot omhoog en zag dat Reinout alle lampen al had uitgedaan. Ze rilde van de slaap. ‘Ik denk dat ik in bed ga liggen.’

‘Dat lijkt mij verstandig.’ Hij pakte de wijnglazen. ‘Ik ruim de afwasmachine wel in.’

Tess verzamelde haar spullen en sloop op haar tenen naar boven. Hoe afgemat ze ook was, ze poetste altijd uitgebreid haar tanden. Een ritueel dat ze als puber in alle wisselende pleeggezinnen trouw was gebleven. Als een soort eerbetoon aan zichzelf.

Daarna kroop ze snel onder het dikke dons. Nog even checkte ze haar mobiele telefoons en zag op

de Nokia een sms van Anne oppoppen: ‘Je mag het aanbod niet weigeren. Dit is je kans!’

Waar ging dit over? Ze wilde haar meteen bellen maar hoorde Reinout de trap al opkomen. Vlug tikte ze alleen een vraagteken en nog voordat haar man de kamer in liep, verstopte ze de oude telefoon onder haar kussen.

Hij had haar gestreste reactie duidelijk niet gemerkt en kwam op de rand van het bed zitten. ‘Mis je ze niet? Vooral op dit soort blije momenten kan ik mij goed voorstellen dat je aan je ouders denkt.’

De onverwachte vraag sloeg als een hamer op haar kluis van zorgvuldig opgeborgen emoties. Ze moest twee keer slikken om het slot stevig dicht te kunnen houden. ‘Best.’

Zo graag zou ze nu alle shit over haar ouders er in een keer uitgooien. Maar ze wist dat haar man de eerlijke informatie niet aankon. Hoeveel ze ook van hem hield, dat stuk van haar leven kon ze niet delen. Van het tipje van de sluier dat ze ooit wel had opgelicht, was hij zo geschrokken dat ze besloten had voorlopig te zwijgen. Misschien later, als zijn carrière nog beter was verankerd.

‘Gaat het wel schat?’ vroeg Reinout en van onder zijn brede wenkbrauwen keek hij haar onderzoekend aan.

‘Ik mis ze eigenlijk de hele tijd,’ zei ze zacht en ze

pakte zijn hand. ‘Vooral mijn vader. Zo jammer dat je hem niet hebt gekend. Hij had je fantastisch gevonden.’

Ze trok hem naar zich toe en knoopte tergend langzaam zijn overhemd open. En ondanks haar diepe vermoeidheid verleidde ze hem tot een vrijpartij. Ze genoot altijd van zijn stevige lichaam en zijn kundige handen. Eigenlijk was dit het enige moment waarop ze zich echt veilig voelde en helemaal tot rust kwam.

‘Mama, Puck kneep mij,’ riep Emma verontwaardigd en ze stak haar tong uit naar haar zusje.

‘Weet ik schatje,’ antwoorde Tess afwezig en ze veegde de melksporen van Emma’s mond. ‘Ga maar snel naar de hal. Dan doet papa jullie jassen aan.’

De meisjes renden achter elkaar de keuken uit en Tess pakte haar mobiel. Ze kon nu nog Jorn terugbellen.

‘Tess, goed dat je belt,’ reageerde haar baas opgewekt. ‘Ik heb namelijk heerlijk nieuws. Pak je ski-jack maar in. Die nieuwe Chinese klant Infostruct biedt ons team een exclusieve plek voor onze brainstorm aan. Een super-de-luxe chalet in de buurt van Lech. Op twee uur rijden van het vliegveld. *All-inclusive*.’

‘Te gek,’ zei ze vlug, met een oog op de hal. ‘Wanneer gaan we?’

‘We vliegen vrijdag. *Businessclass* natuurlijk.’

‘Aanstaande vrijdag?’ vroeg ze, terwijl ze het antwoord al wist en ze voelde het bloed naar haar wangen schieten. ‘Kan het niet een weekje later?’

Jorn reageerde niet meteen en ze wist dat ze een fout had gemaakt.

‘Tess, dit is een unieke kans,’ zei hij uiteindelijk afgemeten. ‘Voor jou drie anderen.’

‘Nee Jorn, natuurlijk, ik ga graag mee. Een grote eer.’

‘Mooi. Ik zie je zo op kantoor. Dan bespreken we de details.’

Nog voordat ze haar mobiel had weggestopt, stapte Reinout de keuken in. ‘Nu alweer aan het werk?’

‘Ja sorry, Jorn belde.’ Ze deed haar telefoon terug in haar tas. ‘Hij had een voorstel dat...’

‘Het is goed schat. Ik begrijp het,’ zei haar man onverwacht coulant en hij gaf haar een kus. ‘Ik breng de kids wel naar school. Dan kun jij vast naar kantoor.’

‘Echt?’

‘Tuurlijk. Dan heb je alle tijd om vrij te vragen voor Ibiza.’ Hij gaf haar een knipoog en riep richting de gang: ‘Kom *girls*, geef mama een kus, we gaan.’

Ze knuffelde haar tweeling ogenschijnlijk vrolijk, maar haar buik kneep samen. Ze begreep nu wat

Anne met haar berichtje had bedoeld. Ze kon Jorns aanbod onmogelijk weigeren. Dit was de perfecte mogelijkheid om informatie te verzamelen. Maar hoe moest ze dit, zonder haar huwelijk te beschadigen, aan Reinout uitleggen?